

stemte for lidt siden. Jeg forfømte den Gang at gjøre denne Bemærkning, men jeg vil nu tillade mig at gjøre den her, idet jo det Forslag, der er stillet under Nr. 9, saa vidt jeg kan se, gaar ud paa, at den Afrunding af 16 § til 33 Dre for dem, der indlægges paa Sygehuset, skal forhøjes til 35 Dre. Det er en Forhøielse af Afdraget i, hvad Underofficererne og de med dem Ligestillede skulle betale, naar de komme paa Hospitalet, men det kan dog ikke have været Meningen at gjøre et saadant høiere Afdrag.

Boisen: Foruden Ønskeligheden af, saaledes som jeg har nævnt, at afrunde Summerne efter Decimalsystemet, have de Grunde været veilebende, for disse Forslag, at Omkostningerne ved Forpleiningen i Sygehuset jo naturligtvis ere betydelig større end det Afdrag, der finder Sted i Lønningen, saaledes at der i Virkeligheden ikke gjøres de Vedkommende nogen Uret. I og for sig er hele det Beløb, hvorefter Spørgsmaalet her dreier sig, en ren Bagatel, idet Alt, hvad det andrager, kan beløbe sig til 354 Kroner for hele Armeen.

Aufjær: Der er altsaa kommet et nyt Moment ind i dette Lovforslag, og det synes efterhaanden at kunne medtage de allerforskjelligste Ting. Sidtil har der kun været Tale om en Forhøielse af de Meniges Lønning; men nu ser jeg, at Forslaget tillige skal tjene til at raade Bod paa de for høie Sygeudgifter.

Detavins Hansen: Den ærede Minister bemærkede, at det formentlig ikke vilde forhale en Indtrædelse af Forøgelsen i de Meniges Løn, hvis Sagen blev ordnet paa den Maade, at han fremkom med et særligt Lovforslag, naar det viste sig, at der ikke kunde opnaas Enighed om det almindelige Lønningslovsforslag, ligesom den ærede Krigsminister bemærkede til det Lovforslag, der før var under Behandling, at han maatte ogsaa tidligere vilde kunne fremkomme med et særligt Lovforslag om at forhøie de Meniges Lønning. Det forekommer mig dog imidlertid klart, at der, naar der foreligger et almindeligt Lønningslovsforslag for Rigsdagen, hvori Underklassernes Lønning saavel for Hæren som for Søværnet fastsættes til et høiere Beløb end nu, ikke vil være ret god Mening i at indbringe særlige Lovforslag derom, forinden det har viist sig, at det allerede forelagte Lovforslags Skjæbne er afgjort for denne Samlings Vedkommende, og da navnlig derhen, at det ikke vil komme ud. Da jeg nu nærer det Haad, at det ikke før til det Allersidste skulde vise sig, at det ikke var muligt at opnaa Enighed om det almindelige Lønningslovsforslag for Hær og Flaade, kan jeg heller ikke nære Haad om, at der vil blive fundet Anledning for de ærede Ministre til at indbringe særlige Lovforslag

før meget sent i Samlingen. Det Lovforslag, som her foreligger, skal imidlertid træde i Kraft allerede fra den 1ste Januar 1875, og vi ville altsaa, ved at vedtage Vædringsforslaget her, tilfikkre de vedkommende Underklasser Lønningsforhøielsen allerede fra 1875. En saadan Forhøielse er naturligtvis af langt større Betydning for disse Personer, end den tilsvarende Forhøielse er for Embedsmændene, da det for dem bestandig gjælder om at leve fra Haanden til Munden. De skulle hver Dag eller i alt Fald hver femte Dag have deres Behov, og det er ikke sagt, at de have en anden Kasse af ty til end den militære. Jeg tror altsaa, at der er nogen Forskjel paa, om vi vedtage Realitetsforslaget ved at vedtage det foreslaede Vædringsforslag, eller om vi vente dermed, indtil den ærede Minister indbringer et særligt Forslag om Lønningerne.

Dinesen: Jeg skal kun gjøre en ganske kort Bemærkning. Jeg stemmer ogsaa for denne Forhøielse; men der er en Ting, hvorpaa jeg dog samtidig dermed vil gjøre opmærksom, og det er den, at Tjenesten for dem, som aftjene deres Værnepligt til Sø, ikke er nær saa byrdefuld som Tjenesten for dem, som aftjene deres Værnepligt til Lands. Der er langt mere Forslag i de Søværnepligtiges Lønning. Ved Udførelsen af Tjenesten stilles der større Fordringer med Hensyn til Anstrengelser og Slid baade paa Person og Klæder til de Landværnepligtige end til de Søværnepligtige. Jeg tror, at der, om det end foreløbig ikke er nødvendigt, under Sagens senere Behandling vil være Anledning til at tage dette Forhold under Overveielse.

D. Christensen: Jeg kan i Grunden være enig i, hvad den ærede sidste Taler sagde; men jeg vil dog dertil knytte en Bemærkning, som det ogsaa kan være værd at tage i Betragtning, naar den Tid kommer, da dette Forhold nærmere skal overveies. Det er nemlig den, at, om der end er den Forskjel, at de Landværnepligtige ikke faae saa Meget for deres Lønning som de Søværnepligtige, er der dog ogsaa paa den anden Side den Forskjel, at om, de Landværnepligtige endog ved Leilighed faae mindre gode og sunde Varer udliveredede, kunne de dog for deres egne Penge forstaafe sig, hvad de ønske, men det kunne de Søværnepligtige ikke. Jeg veed ikke rettere, end at det, der undertiden er blevet udløvet — jeg har forresten ikke undersøgt Forholdene i det sidste Aar — har været mindre godt, jeg vil ikke bruge noget andet Udtryk. Jeg vilde ønske, at der fra Oven af vilde blive ført stærkere Tilsyn med, at den Mad, der udliveres, bliver bedre, end den nu er. Jeg tror saaledes, at det f. Ex. om Sommeren er mindre behageligt at nyde af de Retter, der